

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 22 grudnia 1982 r.

w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za pracowników zatrudnionych w nie uspołecznionych zakładach pracy oraz przez osoby fizyczne.

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 119, z 1972 r. Nr 11, poz. 81 oraz z 1974 r. Nr 39, poz. 231 i Nr 47, poz. 280) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za pracowników zatrudnionych w nie uspołecznionych zakładach pracy oraz przez osoby fizyczne stanowi całkowite wynagrodzenie w gotówce wynikające ze stosunku pracy, nie niższe jednak od:

1) kwoty odpowiadającej wysokości najniższego mie-

Dziennik Ustaw Nr 43

— 752 —

Poz. 285

sięcnego wynagrodzenia pracowników uspołecznionych zakładów pracy — dla pracowników zatrudnionych w gospodarstwach domowych,

- 2) kwoty odpowiadającej półtorakrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników uspołecznionych zakładów pracy — dla pracowników zatrudnionych przy sprzątaniu, pilnowaniu mienia oraz w charakterze pomocy kuchennej,
- 3) kwoty odpowiadającej dwukrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników uspołecznionych zakładów pracy — dla pracowników nie wymienionych w pkt 1 i 2.

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do pracowników zatrudnionych w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy; podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za tych pracowników stanowią ich wynagrodzenia ustalone na podstawie odrębnych przepisów.

§ 2. 1. Jeżeli wynagrodzenie podlega podatkowi od wynagrodzeń, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne ustala się odliczając kwoty tego podatku, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli pracodawca opłaca podatek od wynagrodzeń z własnych funduszy,

ustalając w umowie o pracę wynagrodzenie nie obejmujące tego podatku.

§ 3. 1. W razie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy najniższą miesięczną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi część wynagrodzenia, o którym mowa w § 1, odpowiednia do wymiaru czasu pracy.

2. W razie wypłaty wynagrodzenia za niepełny miesiąc najniższą podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne ustala się przyjmując, że za jeden dzień wynosi ona $\frac{1}{30}$ kwoty określonej w myśl § 1.

§ 4. Przepisy rozporządzenia stosuje się począwszy od składki na ubezpieczenie społeczne należnej za styczeń 1983 r.

§ 5. Traci moc § 2 rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie dostosowania niektórych przepisów o ubezpieczeniu społecznym i o ubezpieczeniu rodzinnym do zasad określających składniki funduszu płac (Dz. U. Nr 40, poz. 239).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:
J. Bury